

Ander Balázs
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala
Irományszám **K13934**
Érkezett **2017 FEBR 14.**

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Nem zavarja az államot az egyik legnagyobb és leggyakoribb, állami cég által szervezeten működő nemzetgazdasági károkozás?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

Valljuk be, a Budapest környéki elővárosi közlekedés minden formája teljes katasztrófa. Amennyiben valaki személygépkocsival szeretne bejutni a munkahelyére az agglomerációból, el kell indulnia reggel 6 órakor és beérnie az általános 8 órai munkakezdés előtt legalább egy órával. Ezt kell tennie, ha szeretné elkerülni a csúcsforgalmat és nem szeretne 20-30 kilométerről 2 óra hosszat araszolni a kocsisorban, fokozottabban szennyezve ezzel környezetünket és elvesztegetve értékes, akár munkával tölthető órákat is. Aki ezt nem vállalja, annak ott a tömegközlekedés, különösképpen a buszok szintén a dugóban történő araszolását elkerülni képes elővárosi vonatokkal.

A probléma azonban ebben az ágazatban is hatalmas. Számos jelzést kaptam, amely szerint a 30-40 kilométeres távolságokat a vasúti szerelvények a menetidő kétszerese alatt teszik meg. A késések mindennaposak, mint ahogyan egyes járatok kimaradása is heti szintű probléma. A legrosszabb a helyzet a süllyesápi, a váci és a ceglédi vonalon; utóbbi 2016-ban az a vonal volt, amelye országos szinten összesítve a legtöbbet késték a szerelvények.

Arról már ne is beszéljünk, hogy járatkimaradás esetén az utasok a két vonat helyett egyre kell, hogy felzsúfolódjanak, így a 30-40 perces utat végig gyakran állva kell megtenniük, mire beérnek a célállomásra. A szerelvények tisztasága is gyakran hagy kívánnivalót maga után, és szintén visszatérő panasz a hiányzó fűtés télen, vagy az ablak kinyithatatlansága és a fűtési rendszer üzemeltetése a nyári hónapokban. Ezek mind kényelmetlen utazást eredményeznek, egyszersmind a munkába beérkező személy hangulatára már reggel komolyan rányomják a bélyeget.

A fentiek azért is okoznak hatalmas problémát, mert – egy (még 2011-es!) KSH-tanulmány szerint, ld.: <http://www.ksh.hu/docs/hun/xftp/idoszaki/pdf/ingazas.pdf> – napi szinten közel negyedmillió munkavállaló ingázik Budapestre (és ebben a számban a tanulmányaik miatt naponta utazni kényszerülők nem is jelennek meg), tehát a vonatok késése miatt a munkahelyre késve történő beérkezés nem csak idegeskedést és a főnökkel való meddő viták folytatását generálja, hanem komoly, akár forintosítható kiesést eredményez a nemzetgazdaság egészét tekintve.

Az pedig, hogy ez a kormányzat semmilyen szinten nem érdekli, és hagyja fennállni ezt az állapotot, egyszerűen megdöbbentő! Különösen annak fényében, hogy a MÁV vezetősége milliós fizetésekkel rendelkezik, illetve a cég – valószínűleg vonatot belülről sosem látott és vonatozni soha nem próbált – szóvivője a késéseket érintő problémamegoldásként olyan javaslatot tett, hogy visszatérő késések esetén korábban kell a munkába elindulni (mintha attól előbb jönne a vonat).

Az elmondottak nem kizárólag állampolgári panaszokra támaszkodnak, számos kimutatás áll rendelkezésünkre, amelyek alapján sajnos egyértelmű, hogy Európában Magyarországon késnek a legtöbbet a vonatok, a helyzet pedig – a statisztika szerint – a rövid távon közlekedő, elővárosi szerelvények esetén a legsiralmasabb.

A fentiek alapján kérdezem Miniszter Urat, hogy mit kíván tenni annak érdekében, hogy az állam által támogatott, vagy legalábbis cinkos jóváhagyását élvező, a vasúti ágazatban uralkodó nemtörődöm hozzáállás a jövőben ne okozhasson jóvátehetetlen nemzetbiztonsági károkat az állam számára?

Várom érdemi választ!

Budapest, 2017. február 13.

Tisztelettel:

Ander Balázs
Jobbik